Pentru Fleşeriu:

- Imi înving şi sila şi repulsia faţă de elucubraţiile smintite pe care dela o vreme le debitează pe seama Mişcarii Legionare, şi-i răspund cu un singur scop: sa-l determin sa nu-mi mai scrie!

Il citesc cu batista la nas. Dela orice distanţa mi-ar veni, rândurile lui put a prostie. Pe deasupra tipul e din cale-afara [redacted] agramat! De ce n'o fi tacand?!

Se-întitulează doctor în drept şi cu tupeul acestui grad academic îl acuză pe fostul sau şef de incest, fara sa cunoască cât de cât semnificaţia acestui termin penal.

In materie legionară bate apa'n piuă de vreo doi ani cu şefia unică, dar insultă totodată - şi pana la mişelie - memoria unui nobil Văcăreştean, numai pentrucă acesta l-a facut voalat responsabil de moartea lui Corneliu Georgescu, şi numai pentru a sta iarăşi în compania lui Sima. [redacted] Ţi-i mai mare mila când vezi cum prostănacul nu-şi afla nicaeri loc şi alinare. Se bălăceşte, alături de Sima, în aceaşi infama mocirlă, sperând să fie reprimit în subordinea lui Costea, pentru a adăoga încă o nulă la stânga celor două zeruri reprezentate de analfabetul responsabil [redacted] al fiţuicii Ţara şi Exilul, uitând însă că odinioară Sima trebuise sa recurga tocmai la pumnii acestuia pentru a reuşi sa-l isgonească din turmă pe Fleşeriu. Azi nu-şi găseşte loc, ci-i de unul singur, şef unic al unui tot aşa de [redacted] unic monstru, destinat "viaţa toată" să-şi molfăiască mânia şi mişelia, exact ca în versurile stigmatizatoare ale lui Coşbuc:

Mânia'n oamenii cei buni
Se naşte moartă, se topeşte.
La cei cu minte-un ceas traeşte,
La semidocţi traeşte luni.
Trei ani la proştii cei din gloată;
Iar la mişei viaţa toată.

Buenos Aires, 21 Decembrie 1972.

N. Şeitan